

เย็นวันศุกร์ที่ ๒๐ ก.ย. ๕๖ ผมนั่งรถจากกระทรวงสาธารณสุข ผ่านการจราจรเข้าเมือง ไปที่จุฬาฯ เพื่อร่วมการประชุมหารือเรื่อง [มูลนิธิบัณฑิตยสภาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย](#)

(บวท.) ที่ ศ. ดร. วิชัย บุญแสง ประธานคณะกรรมการบริหาร บวท. นัดหารือกับคณะกรรมการมูลนิธิ ที่มี ศ. ดร. จอมจิน จันทรสกุลเป็นประธาน มีกรรมการอีก ๕ ท่านรวมทั้งผม มีคนว่างไปร่วมเพียง ๒ คน คือ อ. จอมจินกับผม

ผมเคยเขียนบันทึกเรื่อง บวท. ไว้ที่ [๑](#) , [๒](#) , [๓](#) ซึ่งเป็นกิจกรรมเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว หลังจากนั้นผมก็ห่างเหิน บวท. ไป มารู้เรื่องอีกทีก็เมื่อ ประธานคณะกรรมการบริหาร บวท. บ่นว่าทำงานไม่สะดวก เพราะมีกรรมการ ซ้อนกัน ๒ ชุด คือคณะกรรมการบริหาร บวท. กับคณะกรรมการมูลนิธิ จึงมีการนัดคุยกันในวันนี้

แปลกมากที่ความทรงจำขององค์กร บวท. ไม่ดี กรรมการบริหารชุดใหม่ไม่มีใครทราบดีว่าที่มาที่ไป ของการก่อตั้ง บวท. ผมต้องเป็นผู้เล่าว่า บวท. เกิดขึ้นจากการริเริ่มชักชวนของ ศ. นพ. อารี วัลยะเสวี ที่ได้รับเกียรติเชิญเป็นสมาชิกของ NAS (National Academy of Science) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อท่านไปประชุม กลับมา ก็ตื่นตากับการเมืองครึกครื้นสำหรับให้นักวิชาการขอยอดรวมตัวกันทำประโยชน์แก่บ้านเมือง ชักชวนพวกเราคิดกันตั้ง TAST (Thai Academy of Science and Technology) หรือ บวท.

ที่จริง [NAS](#) ของสหรัฐ ตั้งขึ้นโดยรัฐออกกฎหมายจัดตั้ง ให้เป็นองค์กรอิสระ รัฐให้เงินดำเนินการ แล้วยังให้เงินว่าจ้างให้ทำงานตอบคำถามสำคัญๆ ให้แก่ประเทศตลอดมา แต่ในสภาพของไทย เราไม่รู้จะติดต่อ บอกรัฐบาลอย่างไร จึงรวมตัวกัน ๒๐ คน ออกเงินคนละหนึ่งหมื่นบาท ได้เงิน ๒ แสนบาท ไปจดทะเบียนตั้งมูลนิธิ บวท. ผมเป็นคนหนึ่งในนั้น ผมบอกตัวเองว่า ผมลงเงินเป็น social investment คือลงทุนเพื่อประโยชน์ของสังคม

เมื่อหารือไปได้ระยะหนึ่ง ผมก็เสนอว่า บวท. เกิดจากคนกลุ่มหนึ่งลงทุนตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่อ ทำประโยชน์แก่บ้านเมือง โดยในระยะแรกคนกลุ่มนี้ได้ช่วยกันทำหน้าที่กรรมการมูลนิธิ หากคนมาทำหน้าที่ กรรมการบริหาร โดยมูลนิธินี้มีลักษณะพิเศษ คือเพื่หานคนที่มีความสำเร็จสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเป็นสมาชิก เพื่อร่วมกันทำงานให้แก่สังคม เวลาว่างเลยมา ๑๖ ปี (บวท. เริ่มก่อตั้งปี พ.ศ. ๒๕๔๐) คณะผู้ก่อตั้งต่างก็วิ่งรอกไป สมาชิกมีความเข้มแข็งขึ้น น่าจะถึงเวลาแล้ว ที่คณะผู้ก่อตั้งจะส่งมอบหน้าที่ ดูแลมูลนิธิให้แก่สมาชิก บวท. ให้เป็นผู้รับผิดชอบดูแลมูลนิธิ ให้ทำหน้าที่ทำประโยชน์แก่สังคมตามปณิธาน ของการก่อตั้ง

จึงน่าจะได้มีการยกวางข้อบังคับของมูลนิธิขึ้นใหม่ ให้มีคณะกรรมการบริหาร บวท. คณะเดียว กำกับการทำงานและการเงินโดยสมาชิกของ บวท. ทั้งหมด

เป็นที่ตกลงกันตามที่ผมเสนอ โดยจะมีการเขียนหนังสือแจ้งกรรมการมูลนิธิท่านอื่นๆ ด้วย

ชีวิตที่พอเพียง: ๒๐๒๘. ไปเจรจาส่งมอบ social investment

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันอาทิตย์ที่ 10 พฤศจิกายน 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 10 พฤศจิกายน 2013 เวลา 20:53 น.

ผมไปถึงที่ประชุมก่อนเวลา จึงได้มีโอกาสเดินชมอาคารเก่าคณะวิทยาศาสตร์ ที่มีอายุ ๙๖ ปี เป็นอาคารอนุรักษ์ รำลึกความหลังสมัยเรียนอยู่ที่นี่ ระหว่างปี ๒๕๐๓ - ๒๕๐๕ และได้สังเกตเห็นว่า ต้นพญาสัตบรรณที่นี้ออกดอกตูมแล้ว

วิจารณ์ พานิช

๒๐ ก.ย. ๕๖